

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ «ΓΚΙΟΥΛΙΣΤΑΝ,, ΤΟΥ ΣΑΑΝΤΗ

(Από τὸν κυκλοφοροῦνται κατ' αὐτὰς τόμον τῶν μεταφράσεων τοῦ περιηγήμου Πέρσου ποιητοῦ ἀπὸ τὸν διακεκριμένον ποιητὴν καὶ συνεργάτην μας * * * ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΝ).

Σὰν δὲν τὸ θέλη ἕνας Θεὸς, τὸ δίχτυ τοῦ ψαρᾶ
ψαράκι δὲ θὰ πιάσῃ.

Καὶ πρὶν νὰ φθάσ' ἡ ὥρα του κι' ἀπὸ τὸ ἀκροθαλάσσι
νὰ πεταχθῆ, δὲ χάνεται κι' ἀπάνω στὴν ζηρά.

* * *

Σφάλα τὴν πόρτα τῆς χαρᾶς σπιτιοῦ, πὺ ἐκεῖθε θγαίνει
φωνὴ γυναικεία ἀστόχαστη, καὶ ἀκούει ὅποιος διαβαίνει.

* * *

Κανεὶς δὲ νοιώθει τῆς ζωῆς τὴ δόξα καὶ τιμὴ,
δίχως μὲ λίγης συμφορᾶς τῆ μαύρη δοκιμῆ.

* * *

Πετυχημένη ρετινιά, εἶνε ἴδια μαχαιριά,
ποῦ γιὰ καιρό, μὲ θάσανα καὶ πόνους, σὲ μαραίνει.
Μπορεῖ νὰ γιάνῃ μιὰ φορὰ μὲ κόπυ καὶ φλουριά,
μὰ... τὸ σημάδι μένει !

* * *

Στὴν ἐρωμένη, πὺ ἔκαμε χίλιες ἀγάπες, μὴ,
μὴ δώσης τὴν καρδιά σου !

Τὴ δίνεις μόνο μιὰ στιγμή,
κι' ἔπειτα μένεις ἔρημος στὴν ἔρημη μοναξιά σου.

* * *

Ὅπ' ἀφήνει τὴν καρδιά του, στὴν ἀγάπη καὶ στὴν ἔννοια,
λες κι' ἀφήνει σ' ἄλλα χέρια νὰ τὸν σέρνουν ἀπ' τὰ γένηια.

* * *

Σὰν δὲν θαμπώνει ἡ ὄψη σου καὶ τὸ χρυσαφικό σου
τὰ μάτια ἐκείνης πὺ ἀγαπᾶς καὶ πὺ δὲν σ' ἀγαπᾶ,
τότε ὁ χρυσὸς καθρέφτης σου κι' ὁ ἀμέτρητος ὁ θιός σου
εἶνε ἴδια σκόνη σ' ἔρημο, πὺ ὁ ἄνεμος σκορπᾶ.

* * *

Κι' ἂν μιὰ γυναίκα θὰ σοῦ πῆ: «Δὲ θέλω τὴν καρδιά σου,
μὰ τὸ κορμί τὰ χάρδια σου», φυλάξου ἐσὺ καὶ πάλι.
τί εἶνε πολὺζερη' ἀγρυπνο τὸν κυνηγὸ στοχάσου,
ποῦ τὸ καπλάνι ἀργοκυττᾶ στὰ βρόχια του νὰ θάλῃ.

* * *

Μιὰ γυναίκα ἀπόψε σοῦπε τ' «ὄχι;»
Αὔριο μὲ τὸ «ναί», γλυκοξυπνᾶ.
Μὰ σ' αὐτὰ τὰ δυό, κ' ἡ Μοῖρα τῶχει
τὸ δικό της: «Ἰσως». Κι' ἡ ἀγάπη, νά !

* * *

Κακὸ μαντάτο, πὺ μπορεῖ φτωχὴ καρδιά νὰ κάψῃ,
ἄφησε ἕνα ἄλλον νὰ τὸ πῆ καὶ νὰ τὴ δῆ νὰ κλάψῃ.
Ἄηδόνι ! πάντα φέρνε μας τῆς Ἄνοιξης τραγουδι,
κι' ἄσε τὴν ἄγρια τὴ φωνὴ τοῦ πόνου, γιὰ τὸ θοῦδι.

* * *

Ὅσο ὁ ἄνθρωπος σωπαίνει, νὰ τὸν νοιώσης δὲν μπορεῖς,
οὔτε ξέρεις τὸ τί κρύβει, μέσ' στὸ νοῦ του ἢ στὴν καρδιά,
Δάσος πὺ ἤσυχα λουφάζει, γιὰ ἤσυχον μὴν τὸ θαρρῆς.
μπορεῖ καὶ νὰ κρύβῃ ἀγρίμι, κοιμισμένο στὰ κλαδιά.

* * *

Τῆ; καλωσύνης τὸ δεντρί, στὸ μέρος πὺ ριζώνει,
πετοῦν κι' ἀνοῦν οἱ κλώνοι του στὸν οὐρανὸ καὶ πέρα.
Μ' ἀπ' τοὺς καρπούς του ἂν λαχταρᾶς νὰ γλυκαθῆς μιὰ
(μέρα,
μὴ θάνῃς, γνώμη ἀλλάζοντας, στὴ ρίζα τὸ πριόνι...

* * *

Ἐμπορας ἔχασε λεφτὰ πολλὰ καὶ λέει στὸ γυιό του:
— Κράτα κρυφὴ τὴν εἶδηση καὶ σ' ὄλους καὶ στὸν ἕνα.
— Στὸν ὀρισμὸ σου; ἀπάντησε. Μὰ ποῖο 'ναι τὸ κακό του,
ἂν ποῦμε τὸ τί σοῦτυχε, πὺ νοιάζει μόνο ἐσένα ;
— Γιὰτὶ δυὸ θᾶναι τὰ κακά: Τὸ ἕνα ὁ χαμός' καὶ τ' ἄλλο
τοῦ γείτονα ἢ κρυφὴ χαρὰ, κι' αὐτὸ 'ναι πιὸ μεγάλο !
Μετ. ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄφησε τὰ παιδιὰ στὴν τραπεζαριὰ κι' ἔτρεξε κοντὰ του. Μιὰ
ἀπερίγραπτη πίκρα τῆς θάραινε τὴν καρδιά. Δὲν ἀγαποῦσε πειὰ
τὸν ἄνδρα της, μὰ δὲν μπορούσε νὰ ζήσῃ χωρὶς αὐτόν. Τὰ παι-
διὰ δὲν ἔπρεπε νὰ μάθουν τίποτε. Ναί ! Τίποτε....

Ὁ Ρολάν τὴν κύτταξε θαθειά στὰ μάτια, μὲ ἀγωνία.
— Ἐλιάνα, ἔκανε, παραληροῦσα. Ἐλεγα τίποτε στὸν ὕπνο
μου ;...

Ἐκεῖνη ἔσκυψε τὸ κεφάλι.
— Ἐλεγεσ κάτι ἀσυνάρτητα λόγια... τοῦ ἀπάντησε. Δὲν κα-
τάλαβα τίποτε... Ἡσύχασε... Αὔριο θὰ εἶσαι τελειῶς καλά... Ἦ-
ταν μιὰ ἀσκημη περιπέτεια, πὺ πέρασε...

Κ' ἡ Ἐλιάνα, κρύβοντας τὰ δάκρυά της ξαναγύρισε κοντὰ
στὰ παιδιὰ της. ΜΑΡΣΕΛ ΒΙΟΥ.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμὰς ἀποκτᾶτε τὰ
ἑξῆς ἀριστουργήματα :

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,,
Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

«Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,,
Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

«Ἡ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,,
Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

«ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,,
Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

«ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,
Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ
ἡ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ
ΡΙΜΙΝΙ» καὶ οἱ παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΜΑΡΓΚΟ».

«Ὁ ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,,
ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Ἐπίσης τὸ 7ον βιβλίον τοῦ «Μπουκέτου» — «Οικογενείας», τὸ
ὁποῖον περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα:

«ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,
Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

«ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Καθὼς τὸ 8ον καὶ τὸ 9ον βιβλίον:

«ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ
Τοῦ ΕΤΕΝΣΕΛ.

Ὅμοιως μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν
«ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορέ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓ-
ΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ δέκατον βιβλίον :

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ
τοῦ ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς
τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 5 διὰ
τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἑξῆς βιβλία!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Ἡ ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ

ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(οὗο τόμοι ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)
(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

πὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας,
καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.
Εἰδοποιῶνται ὁμῶς οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ
πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, κατ'
ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφη-
μερίδων.